

سی و یکمین نامہ

خویدم الشریعہ:

علی گلایری

انتشارات فجر صادق

تأسیس

۱۳۸۲

سرشناسه: گلایری، علی، ۱۳۴۹-

عنوان قرارداد: نهج البلاغه فارسی- عربی برگزیده. شرح
Nahjol-Balaghah .Persian- Arabic . Selection. Commantries

عنوان و نام پدیدآور: سی و یکمین نامه/ علی گلایری.

مشخصات نشر: سمتان: فجر صادق، ۱۴۰۰.

مشخصات ظاهری: [۲۶۱] ص: ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.

شابک: ۹-۴-۹۸۰۰۲-۶۲۲-۹۷۸؛ ۶۵۰۰۰۰ ریال

وضعیت فهرست نویسی: فیا.

یادداشت: فارسی - عربی.

یادداشت: کتبلنامه: ص. [۲۵۹ - ۲۶۱].

موضوع: علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق. نهج البلاغه - نامه‌ها

موضوع: Ali ibn Abi-talib, Imam I. Nahjol - Balaghah -- Correspondence

موضوع: علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق. نهج البلاغه - نقد و تفسیر.

موضوع: Ali ibn Abi-talib, Imam I. Nahjol - Balaghah -- Criticism and interpretation

شناسه افزوده: علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق. نهج البلاغه. برگزیده. شرح.

شناسه افزوده: Ali ibn Abi-talib, Imam I. Nahjol - Balaghah

رده بندی کنگره: BP ۳۸/۰۴۲۳

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۹۵۱۵

شماره کتابشناسی ملی: ۷۵۹۸۱۴۰

وضعیت: در دسترس

انتشارات فجر صادق

تاسیس

۱۳۸۲

عنوان: سی و یکمین نامه

به کوشش: علی گلایری

ناشر: انتشارات فجر صادق

نوبت چاپ: اول، ۱۴۰۰

چاپ: سمتان

شمارگان: ۵۰۰

قیمت: ۶۵۰۰۰ تومان

شابک: ۹-۴-۹۸۰۰۲-۶۲۲-۹۷۸

ISBN: 978-622-98002-4-9

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
مقدمه	۱
درس اول- کلیات	۱
درس دوم- ترسیم زندگی پایانی انسان	۴
درس سوم- ترسیم زندگی جوانی انسان (۱)	۹
درس چهارم- ترسیم زندگی جوانی انسان (۲)	۱۴
درس پنجم- بررسی بیان امام در مورد زندگی دنیوی انسان . ۱۹	۱۹
درس ششم- هدف از نوشتن این نامه	۲۴
درس هفتم- سفارش به تقوا	۳۰
درس هشتم- لزوم توجه به دستورات الهی	۳۶
درس نهم- راه پرورش دل (۱)	۴۱
درس دهم- راه پرورش دل (۲)	۴۶
درس یازدهم- راه پرورش دل (۳)	۵۰
درس دوازدهم- سفارش به عاقبت اندیشی	۵۵
درس سیزدهم- علم همراه با عمل	۶۰
درس چهاردهم- شناخت دین و خویشنداری	۶۶
درس پانزدهم- پناه بردن به خداوند متعال در همه امور . ۷۱	۷۱
درس شانزدهم- لزوم توجه به نسل جوان (۱)	۷۴
درس هفدهم- لزوم توجه به نسل جوان (۲)	۷۹

- درس هجدهم- نقش تاریخ در تربیت جوان ۸۶
- درس نوزدهم- نقش قرآن و احکام اسلام در تربیت جوان ۹۲
- درس بیستم- نگرانی از التقاط فکری ۹۶
- درس بیست و یکم- لزوم توجه جوان به تجربه گذشتگان .. ۱۰۰
- درس بیست و دوم- بررسی تضاد موجود در عالم (۱) ... ۱۰۵
- درس بیست و سوم- بررسی تضاد موجود در عالم (۲) .. ۱۰۹
- درس بیست و چهارم- نبی اکرم (ص) پیشرو و رهبر ۱۱۵
- درس بیست و پنجم- یکتاپرستی ۱۲۰
- درس بیست و ششم- مثل دنیا و آخرت ۱۲۶
- درس بیست و هفتم- معیار در روابط اجتماعی ۱۳۴
- درس بیست و هشتم- انسان محتاج توشه سبک و کافی .. ۱۴۱
- درس بیست و نهم- انسان مسافر سفر سخت ۱۴۷
- درس سیام- نقش دعا در زندگی انسان (۱) ۱۵۲
- درس سی و یکم- نقش دعا در زندگی انسان (۲) ۱۵۸
- درس سی و دوم- مصادیق لطف الهی بر بندگان ۱۶۲
- درس سی و سوم- علل تأخیر استجاب دعا ۱۶۹
- درس سی و چهارم- ضرورت توجه به قیامت ۱۷۴
- درس سی و پنجم- ویژگی فریبخوردگان دنیا (۱) ۱۸۰
- درس سی و ششم- ویژگی فریبخوردگان دنیا (۲) ۱۸۵
- درس سی و هفتم- حرکت زمان ۱۸۹

مقدمه

نهاد خانواده، مهم‌ترین رکن در جوامع انسانی است؛ زیرا جامعه چیزی جز همین اجتماع کوچک نیست و هرچه این نهاد مهم و حیاتی، بیشتر به هم متصل بوده و تحت تربیت صحیح قرار گیرد و هویت حقیقی خویش را حفظ کند، جامعه نیز بهتر به رشد و بالندگی خواهد رسید، زیرا هنجارهای اجتماعی و امور مهم که یک جامعه رو به رشد و به‌سوی کمال را می‌سازد می‌بایست، در این جامعه‌ی کوچک تعریف و تمرین شود.

پس اگر این نهاد به‌درستی وظیفه خویش را انجام دهد؛ یعنی، کسانی که در نهاد خانواده هستند وظایف خود را به‌خوبی بشناسند و به آن عمل نمایند؛ جامعه انسانی سروسامان خواهد گرفت و یکی از مهم‌ترین وظیفه این نهاد، تربیت درست فرزند است، افرادی که قرار است جامعه را به‌سوی تعالی و کمال سوق دهند؛ زیرا انسان به عنوان یک فرد، دارای عمر محدود و معین است؛ اما به عنوان جامعه انسانی دارای عمر طولانی است و هر فردی در هر زمانی وظیفه هدایت جامعه از یک سو و دادن حاصل تجربه خویش و میراث گذشتگان به‌دست گروه دیگری که آینده جامعه را می‌سازند، از سوی دیگر داراست و در صورتی که فرزندان

در جامعه کوچک یعنی خانه به‌خوبی رشد یابند و به وظایف خویش به‌درستی آگاهی یابند، در جامعه بزرگ، یعنی اجتماع می‌توانند به‌خوبی به مسئولیت خویش عمل نمایند.

نامه سی و یک نهج‌البلاغه از سفارش‌های امیرالمؤمنین علی بن ابی‌طالب (سلام‌الله و برکاته علیه) به فرزند گرامی‌اش است. این نامه نوشته‌ی انسانی است که حامل هزار باب علم نبوی است.^۱ نامه‌ای که یکی از زیباترین نوشته‌های بشری در مورد تربیت فرزند به شمار می‌رود و توجه به این نکته که این نامه در اواخر عمر شریف آن امیر، کلام به‌نگارش در آمد، ارزش و اعتبار آن را چند برابر می‌کند، هرچند این ثبات مقدّسه، علوم را از پروردگار خویش دارا هستند، نه با تحصیل، اما به هر حال این نوشته متأثر از این تجارب این مدّت طولانی است. همان‌طور که حضرت در لابه‌لای این نامه بدان اشاره دارند که در صفحات آینده به‌خوبی روشن خواهد شد.

نگارنده شک ندارد اگر دستوراتی که حضرت در این سفارش - نامه بدان اشاره نمود، توسط پدر و مادر به‌کار گرفته شود و فرزندان خویش را با توجه به معارف بلندی که این خاندان به آن

^۱. بحار الانوار، ج ۹۰، ص ۵۷.

اهتمام می‌ورزند که بخش مهمی در این نامه آشکار شده است تربیت نمایند، می‌توانند نقش مهمی در اصلاح جامعه انسانی داشته باشند؛ زیرا همانگونه که گذشت، تا این اجتماع کوچک سروسامان نیابد، اجتماع بزرگ سامان نخواهد یافت. از این رو نگارنده با علم به بضاعت اندک خویش و به مصداق «لَا يُدْرِكُ كَلَهُ لَا يَتْرَكَ كَلَهُ»؛ (آب دریا را اگر نتوان کشید، هم به قدر تشنگی باید چشید)، بر آن شد این نامه را طی سلسله دروسی که در مراکزی چند تدریس نمود، قلمی نماید. امیدوارم این نوشته قدمی هرچند کوچک برای احیاء دستورات اهل بیت عصمت و طهارت (علیهم السلام) باشد «بسمه و کرمه».

خویدم الشریعه: علی گلایری